

Deklaracija žena napisana je sa ciljem ponovne afirmacije zasnovanosti prava žena na kategoriji pola, uključujući prava žena na fizički i reproduktivni integritet, te ukidanje svih oblika diskriminacije žena i devojčica a koje su rezultat zamene kategorije pola s 'rodnim identitetom' , te 'surogat' majčinstva i tome srodnih praksi.

Deklaracija je predstavljena u Njujorku 16.marta 2019., te su o značaju zaštite ljudskih prava žena govorile Dr. Sheila Jeffreys, Dr. Heather Brunskell-Evans i Maureen O'Hara.

[Video prenos uživo](#) je urađen o strane medijskog servisa WLRN iz Njujorka.

# Deklaracija žena

## Deklaracija o zasnovanosti prava žena na kategoriji pola

O reafirmaciji zasnovanosti prava žena na kategoriji pola, uključujući i prava žena na fizički i reproduktivni integritet, te ukidanje svih oblika diskriminacije žena i devojčica koje su rezultat zamene kategorije pola sa 'rodnim identitetom' , te 'surogat' majčinstva i tome srodnih praksi.

## Uvod

Ova Deklaracija potvrđuje zasnovanost prava žena na kategoriji pola a koja su navedena u Konvenciji o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena koju je Opšta skupština Ujedinjenih nacija usvojila 18. januara 1979. (CEDAW), i dalje razvijena u Opštim Preporukama CEDAW Odbora. i usvojena, između ostalog, u Deklaraciji Ujedinjenih Nacija o uklanjanju nasilja nad ženama 1993. (UNDEVW).

Članak 1. CEDAW-a definiše diskriminaciju žena kao "Svaka razlikovanja, isključenja ili ograničenja na temelju pola koje imaju efekat ili cilj da ometaju ili ponište prepoznavanje prava, njihovo korišćenje ili delovanje od strane žena, bez obzira na njihov bračni status, a na temelju jednakosti žena i muškaraca, ljudskih prava i temeljnih sloboda u političkom, ekonomskom, društvenom, kulturnom, građanskom ili bilo kojem drugom području."

Ujedinjene nacije definišu pol kao "fizičke i biološke karakteristike koje razlikuju osobe muškog pola od osoba ženskog pola žena". (Rečnik pojmova ravnopravnosti polova, UN Women) CEDAW obavezuje države potpisnice da "preduzmu sve odgovarajuće mere, uključujući zakonodavne, da izmene ili ukinu postojeće zakone, propise i običaje koji predstavljaju diskriminaciju žena." (Članak 2 (f)); i preduzmu, u svim područjima, "odgovarajuće mere, uključujući zakonodavne, kako bi se osigurao pun razvoj i napredak žena, jamčeći ostvarivanja i uživanja ljudskih prava i temeljnih sloboda a na temelju jednakosti s muškarcima". ' (Članak 3).

U području ljudskih prava odavno je shvaćeno da su stereotipne polne uloge muškaraca i žena temeljni aspekt nejednakosti žena i da ih treba eliminisati.

Članak 5. CEDAW-a, "Države potpisnice će preduzeti sve odgovarajuće mere:

(a) modifikovati društvene i kulturne obrasce ponašanja muškaraca i žena, s ciljem postizanja uklanjanja predrasuda i običajnih i svih drugih praksi koje se temelje na ideji inferiornosti ili superiornosti jednog ili drugog pola ili na stereotipnim ulogama muškaraca i žena."

Rod se odnosi na "uloge, ponašanja, aktivnosti i attribute koje određeno društvo u određenom trenutku smatra prikladnim za muškarce i žene... Ti atributi, mogućnosti i odnosi su konstruisani od strane društva i učeni kroz procese socijalizacije." (Pojmovnik o ravnopravnosti polova, UN Women).

Nedavne promene kojima se zamenjuju referisanja na kategoriju pola, koja je biološka kategorija, s jezikom "roda", a koji se odnosi na stereotipne polne uloge, u dokumentima, strategijama i postupcima Ujedinjenih nacija, dovelo je do zabune koja na kraju rizikuje podrivanje zaštite ljudskih prava žena.

Zabuna između pola i 'roda' doprinela je povećanju prihvatljivosti ideje urođenih 'rodnih identiteta' i dovela je do promocije prava na zaštitu takvih 'identiteta', što je na kraju dovelo do erozije dobrobiti koje su žene stvarale decenijama. Prava žena, koja su ostvarena na temelju pola, sada su ugrožena uključivanjem pojmova kao što su 'rodni identitet' i 'Seksualne orijentacije i rodni identiteti (SOGIES)' u međunarodne dokumente.

Prava seksualne orijentacije potrebna su u uklanjanju diskriminacije onih koji su seksualno privučeni osobama istog pola. Prava koja se odnose na seksualnu orijentaciju kompatibilna su sa pravima žena zasnovanim na polu te su nužna kako bi se omogućilo da lezbejke, čija je seksualna orijentacija prema drugim ženama, u potpunosti ostvaruju svoja prava zasnovana na polu. Međutim, koncept 'rodnog identiteta' proizvodi društveno konstruisane stereotipe, koji organizuju i održavaju nejednakost žena, u esencijalna i urođena stanja, čime se potkopavaju prava žena zasnovanih na polu.

Na primer, Yogyakarta Principi kažu da,

"Rodni identitet se odnosi na duboko unutrašnje i individualno osećanje i iskustvo svake osobe, koje može ili ne mora odgovarati polu "dodeljenom pri rođenju", uključujući lično osećanje tela (što može uključivati dobrovoljnu modifikaciju telesnog izgleda ili telesnih funkcija medicinskim, hirurškim ili drugim sredstvima) i na druge izraze pola, uključujući odeću, govor i manire."

(Yogyakarta Principi: Načela o primeni međunarodnih zakona o ljudskim pravima u odnosu na seksualnu orijentaciju i rodni identitet, Mart 2007.)

Pravo pojedinaca da se oblače i izražavaju onako kako oni izaberu je u skladu sa pravima žena zasnovanim na kategoriji pola. Međutim, pojam „rodnog identiteta" omogućio je muškarcima koji tvrde da imaju ženski „rodni identitet" da u zakonu, politici i praksi tvrde da su

članovi kategorije žena, što je kategorija zasnovana na polu.

Opšta preporuka CEDAW br. 35 primećuje da, "Opšta preporuka br. 28 o osnovnim obavezama država potpisnica prema članku 2. Konvencije, kao i Opšta preporuka br. 33 o pristupu žena pravosuđu potvrđuje da je diskriminacija žena neraskidivo povezana sa drugim faktorima koji utiču na njihove živote. Sudska praksa Odbora naglašava da to može uključivati i... bivanje lezbejkom." (II, 12).

Pojam "rodnog identiteta" koristi se za osporavanje prava pojedinaca da definišu svoju seksualnu orijentaciju na temelju pola, a ne "rodnog identiteta", omogućujući muškarcima koji tvrde da imaju ženski "rodni identitet" da traže da budu uključeni u kategoriju lezbejka, a koja se temelji na polu. To urušava seksualna prava lezbejki i predstavlja oblik diskriminacije žena. Neki muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' traže da budu uključeni u pravnu kategoriju majke. CEDAW naglašava prava majki i „društveni značaj materinstva“. Prava i usluge majkama zasnivaju se na jedinstvenoj mogućnosti žena da zatrudne i rađaju decu. Uključivanjem muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' unutar pravne kategorije majke narušava se društveni značaj materinstva i potkopavaju majčinska prava a koja CEDAW garantuje.

U Pekinškoj deklaraciji i Platformi za akciju (1995.) navodi se da je, "Temelj osnaživanja žena zasnovan na izričitom priznavanju i ponovnom potvrđivanju prava svih žena da kontrolišu sve aspekte svog zdravlja, a posebno vlastitu plodnost." (Prilog 1, 17)

Ovo pravo je narušeno upotrebom 'surogat' majčinstva, koje iskorištava i komodifikuje ženske reproduktivne sposobnosti. Takođe, iskorištavanje i komodifikacija reproduktivnih sposobnosti žena podupire medicinska istraživanja koja imaju za cilj da omoguće muškarcima da zatrudne i rađaju decu. Uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' unutar pravnih kategorija žene, lezbejke i majke preči da ukloni svo značenje tih kategorija, jer predstavlja poricanje bioloških realnosti na kojima je status žene, lezbijke i majke zasnovan.

Organizacije koje promovišu koncept 'rodnog identiteta' dovode u pitanje pravo žena i devojčica da se definišu na osnovu pola, te da se okupljaju i organizuju na temelju zajedničkih polnih interesa. To uključuje osporavanje prava lezbejki da definišu svoju seksualnu orijentaciju na temelju pola a ne "rodnog identiteta", te da se okupe i organizuju na temelju njihove zajedničke seksualne orijentacije.

U mnogim zemljama državne agencije, javne ustanove i privatne organizacije pokušavaju da prisile ljude da prepoznaju i odnose se prema pojedincima na temelju „rodnog identiteta“, a ne pola. Ovi događaji predstavljaju oblike diskriminacije žena i podrivaju prava žena na slobodu izražavanja, slobodu verovanja i slobodu okupljanja.

Muškarcima koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' omogućen je pristup prilikama i zaštitama koje su namenjene ženama. To predstavlja oblik diskriminacije žena i ugrožava temeljna prava žena na sigurnost, dostojanstvo i jednakost.

Članak 7. CEDAW-a potvrđuje važnost mera za uklanjanje diskriminacije žena u političkom i javnom životu, a članak 4. potvrđuje važnost privremenih posebnih mera za ubrzavanje de facto jednakosti između muškaraca i žena. Kada su muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' prihvaćeni u kvote uključivanja žena i druge posebne mere osmišljene da povećaju učestvovanje žena u političkom i javnom životu, svrha takvih posebnih mera u postizanju jednakosti za žene je narušena.

Članak 10 (g) CEDAW-a poziva države potpisnice da osiguraju da žene imaju iste mogućnosti kao i muškarci da aktivno učestvuju u sportu i telesnom odgoju. Zbog fizioloških razlika između žena i muškaraca, ostvarivanje ovog prava od žena zahteva da određene sportske aktivnosti budu jednopolne. Kada je muškarcima koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' omogućeno da učestvuju u sportskim aktivnostima namenjenim ženama, žene su stavljene u nepovoljan takmičarski položaj i mogu biti izložene povećanom riziku od telesnih povreda. To potkopava sposobnost žena i devojčica da imaju jednake mogućnosti i da kao i muškarci da učestvuju u sportu, te stoga predstavlja oblik diskriminacije žena i devojčica, što bi trebalo ukinuti.

U području ljudskih prava odavno je shvaćeno da je nasilje nad ženama i devojčicama univerzalno endemsko i da je jedan od ključnih društvenih mehanizama kojima se žene prisiljavaju na podređeni položaj u odnosu na muškarce. Deklaracija Ujedinjenih nacija o uklanjanju nasilja nad ženama to priznaje, "Nasilje nad ženama je manifestacija istorijskih nejednakih odnosa moći između muškaraca i žena, koji su doveli do dominacije i diskriminacije žena od strane muškaraca i prevencije punog napretka žena, te da je nasilje nad ženama jedan od ključnih društvenih mehanizama kojim se žene prisiljavaju na podređeni položaj u odnosu na muškarce."

Ta dominacija i diskriminacija temelji se na polu, a ne na "rodnom identitetu".

Spajanje kategorije pola s kategorijom 'rodnog identiteta' ometa zaštitu žena i devojčica od nasilja koje nad njima čine muškarci i dečaci. Sve više muškarca koji smatraju da imaju ženski 'rodni identitet' sve više se traži pristup uslugama namenjenim ženama i prostorima za podršku žrtvama seksualnog nasilja, i kao korisnici usluga i kao pružaoci usluga.

To uključuje posebne jednopolne usluge za žene i devojčice koje su bile izložene nasilju, kao što su skloništa i ustanove zdravstvene zaštite. To takođe uključuje i druge usluge u kojima je pružanje jednopolnih usluga ključno za obezbeđivanje fizičke sigurnosti, zdravlja, privatnosti i dostojanstva žena i devojčica. Prisutnost muškaraca u jednopolnim i ženskim prostorima potkopava ulogu tih službi u zaštiti žena i devojčica, te se žene i devojčice mogu učiniti ranjivima u odnosu na nasilne muškarce koji mogu tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'.

Odbor CEDAW u svojoj Opštoj preporuci 35 naglašava važnost prikupljanja podataka i prikupljanja statističkih podataka o rasprostranjenosti različitih oblika nasilja nad ženama u vezi s razvojem delotvornih mera za sprečavanje i rešavanje takvog nasilja.

"Podaci raščlanjeni prema polu su podaci koji su klasifikovani prema polu, a informacije se prikazuju odvojeno za muškarce i žene, dečake i devojčice. Podaci razvrstani po polu odražavaju uloge, stvarne situacije, opšte uslove za žene i muškarce, devojčice i dečake u svim aspektima društva. ... Kada podaci nisu raščlanjeni prema polu, teže je identifikovati stvarne i potencijalne nejednakosti." (UN Women, Rečnik o ravnopravnosti polova).

Spajanje pola s 'rodnim identitetom' vodi do prikupljanja podataka o nasilju nad ženama i devojčicama koji su netačni i pogrešni jer identifikuju počinitelje nasilja na temelju njihovog 'rodnog identiteta', a ne njihovog pola. To stvara značajnu prepreku razvoju efikasnih zakona, politika, strategija i akcija usmerenih na eliminaciju nasilja nad ženama i devojčicama.

Koncept 'rodnog identiteta' se sve više se koristi za "prenamenu pola" dece koja se ne konformiraju sa polnim stereotipima, ili kojima je dijagnostifikovana rodna disforija. Medicinske intervencije koje nose visoki rizik od dugoročnih štetnih posledica na fizičko ili psihičko zdravlje deteta, kao što je korišćenje hormona za suzbijanje puberteta, ili hormona suprotnog pola kao i operacije, koriste se na deci koja nisu odrasla da daju potpuni, slobodni i informisani pristanak. Takve medicinske intervencije mogu uzrokovati niz trajnih štetnih efekata na fizičko zdravlje, uključujući neplodnost, kao i negativne učinke na psihičko zdravlje.

## Predgovor

Pozivamo se na predanost jednakim pravima i urođenom ljudskom dostojanstvu žena i muškaraca i na druge svrhe i načela sadržana u Povelji Ujedinjenih nacija, Univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravima i drugim međunarodnim instrumentima o ljudskim pravima, posebno Konvenciji Ujedinjenih nacija za Ukidanje svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) i Konvenciji Ujedinjenih nacija o pravima deteta (UNCRC), kao i Deklaraciji Ujedinjenih nacija o uklanjanju nasilja nad ženama, Deklaraciji Ujedinjenih nacija o pravu na razvoj, Deklaraciji Ujedinjenih nacija o pravima autohtonih naroda, Konvenciji Veća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici ("Istanbulska konvencija"), Protokol uz Afričku povelju o ljudskim i ljudskim pravima o pravima žena u Africi ("Protokol iz Maputa") i Međuamerička konvencija o prevenciji, kažnjavanju i iskorenjivanju nasilja nad ženama („Konvencija Belem do Para“).

Ponovno potvrđujemo predanost osiguravanju punog sprovođenja ljudskih prava žena i devojčica kao nepodeljivog, neotuđivog, sastavnog dela svih ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Priznajemo konsenzus i napredak postignut na prethodnim svetskim konferencijama i samitima Ujedinjenih nacija, uključujući Međunarodnu godinu žena u Mexico Cityju 1975., Dekadu Ujedinjenih nacija za žene u Kopenhagenu 1980., Dekadu Ujedinjenih nacija za žene u Nairobiju 1985, Summit o djeci u New Yorku 1990. godine, sastanak na vrhu o prirodnoj sredini i

razvoju u Rio de Janeiru 1992. godine, Svetsku konferenciju o ljudskim pravima u Beču 1993. godine, Međunarodnu konferenciju o stanovništvu i razvoju u Kairu 1994. godine, Svetski samit o Društvenom razvoju u Kopenhagenu 1995. godine i Svetsku konferenciju o ženama u Pekingu 1995. godine s ciljem postizanja jednakosti, razvoja i mira.

Prepoznajemo da je u prvim dekadama pristup Ujedinjenih nacija za ljudska prava sadržao jasno razumevanje da se diskriminacija žena temelji na polu.

Konstatujemo da sporazumi, politike, strategije, akcije i dokumenti Ujedinjenih nacija o ljudskim pravima priznaju da stereotipi o polnoj ulozi, koji se sada češće nazivaju "rodnim stereotipima", štete ženama i devojčicama.

Prepoznajemo da je upotreba jezika roda sada dovela u zabunu jasan koncept stereotipiziranja polnih uloga.

Izražavamo zabrinutost jer je koncept "rodnog identiteta" ugrađen u mnoge uticajne, ali neobvezujuće, međunarodne dokumente o ljudskim pravima.

Konstatujemo da je upotreba jezika 'roda', a ne pola, omogućila razvoj koncepta 'rodnog identiteta' u kojem se polni stereotipi smatraju urođenim i esencijalnim, što je zauzvrat osnova za eroziju dobitaka u ljudskim pravima žena i devojčica.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u zakonu, politici i praksi zahtevaju da su članovi polne kategorije žena, te to rezultira urušavanjem ljudskih prava žena.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u zakonu, politici i praksi zahtevaju da se seksualna orijentacija temelji na 'rodnom identitetu', a ne na polu, te nastoje biti uključeni u kategoriju lezbejki; i da to rezultira erozijom seksualnih ljudskih prava lezbejki.

Izražavamo zabrinutost što neki muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' zahtevaju da su uključeni u pravnu kategoriju majke u zakonu, politici i praksi, te da takvo uključivanje umanjuje društveni značaj materinstva i potkopava majčinska prava.

Izražavamo zabrinutost zbog eksploatacije i komodifikacije reproduktivnih sposobnosti žena na kojoj se zasniva surogat majčinstvo.

Izražavamo zabrinutost zbog eksploatacije i komodifikacije reproduktivnog kapaciteta žena, što podupire medicinska istraživanja koja imaju za cilj da omoguće muškarcima da zatrudne i rađaju decu.

Izražavamo zabrinutost što organizacije koje promovišu koncept 'rodnog identiteta' pokušavaju ograničiti pravo na imanje i izražavanje mišljenja o 'rodnom identitetu' promovisanjem pokušaja državnih agencija, javnih tela i privatnih organizacija da koriste sankcije i kazne kako bi prisilile

osobe da identifikuju pojedince na temelju 'rodnog identiteta', a ne pola.

Izražavamo zabrinutost da se pojam "rodnog identiteta" koristi za ugrožavanje prava žena i djevojčica da se okupljaju i udružuju kao žene i djevojčice na temelju njihovog pola, a bez uključivanja muškaraca koji tvrde da imaju ženski "rodni identitet".

Izražavamo zabrinutost da se pojam "rodnog identiteta" koristi za ugrožavanje prava lezbejki da definišu svoju seksualnu orijentaciju na temelju pola, te da se okupljaju i udružuju na temelju njihove zajedničke seksualne orijentacije, bez uključivanja muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da uključivanje muškaraca i dječaka koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' na takmičenjima i u nagradama namenjenim ženama i djevojčicama, uključujući takmičarske sportove i stipendije, predstavlja diskriminaciju žena i djevojčica.

Izražavamo zabrinutost zbog toga što je spajanje pola i "rodnog identiteta" dovelo do evidentiranja netačnih i obmanjujućih podataka koji se koriste pri planiranju zakona, politika i akcija a koje se odnose na zapošljavanje, jednaku platu, političko učestvovanje i raspodelu državnih sredstava, između ostalog ometanje efikasno mera usmerenih na uklanjanje svih oblika diskriminacije žena i djevojčica, te promovisanje napretka žena i djevojčica u društvu.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da se politike zasnovane na konceptu "rodnog identiteta" koriste od strane državnih agencija, javnih tela i privatnih organizacija na načine koji ugrožavaju opstanak usluga namenjenih samo ženama, uključujući podršku žrtvama i zdravstvene usluge.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da se pojam "rodnog identiteta" koristi kako bi se opravdalo uplitanje muškaraca i dječaka u jednopolne prostore s ciljem zaštite sigurnosti, privatnosti i dostojanstva žena i djevojčica te pružanja podrške ženama i djevojčicama koje su bile izložene nasilju.

Izražavamo zabrinutost da zabuna pola s "rodnim identitetom" vodi do beleženja netačnih i pogrešnih podataka o nasilju nad ženama i djevojčicama, čime se sprečava razvoj efektivnih mera usmerenih na uklanjanje takvog nasilja.

Izražavamo zabrinutost zbog činjenice da se pojam "rodnog identiteta" koristi za prikrivanje pola počinitelja kaznenih dela, kao što su silovanje i drugi seksualni zločini, čime se sprečavaju efikasne mere koje imaju za cilj smanjenje takvih zločina.

Izražavamo zabrinutost zbog toga što će brisanje radnji, strategija i politika zasnovanih na polu za žene i djevojčice potkopati dekadu rada Ujedinjenih nacija na priznavanju važnosti usluga ženama u zonama katastrofa, izbjegličkim kampovima i zatvorima, te u bilo kojem kontekstu u kojem je upotreba objekata za oba pola biti pretnja sigurnosti, dostojanstvu i zaštiti žena i

devojčica, a posebno ranjivim ženama i devojčicama.

Naglašavamo da je koncept 'rodnog identiteta' posebno razvijen iz postmoderne i 'queer teorije' na Zapadu i da se širi putem moćnih organizacija na međunarodnom nivou, uključujući zemlje u kojima pojam 'rod' ne postoji u lokalnim jezicima i ne može se lako razumeti.

Prepoznavamo da Konvencija Ujedinjenih nacija o pravima deteta navodi da je, za potrebe Konvencije, dete svako ljudsko biće mlađe od 18 godina; i da Deklaracija o pravima deteta 1959. navodi da, "Dete, zbog svoje fizičke i mentalne nezrelosti, treba posebnu zaštitu i brigu, uključujući i odgovarajuću pravnu zaštitu."

Prepoznavamo da Konvencija Ujedinjenih nacija o pravima deteta (članak 3) navodi da će u svim radnjama koje se tiču dece najbolji interes deteta biti glavni interes.

Konstatujemo da se koncept "rodnog identiteta" sve više koristi za "prenamenu pola" dece koja se ne povinuju stereotipima o polnoj ulozi ili kojima je dijagnostifikovana "polna disforija", te da se koriste medicinske intervencije koje nose visok rizik dugoročnih štetnih posledica na telesno i psihičko zdravlje deteta, kao što je upotreba hormona za suzbijanje puberteta, hormona suprotnog pola i operacije. Deca nisu razvojno kompetentna da daju potpuni, slobodni i informisani pristanak na takve intervencije, što može dovesti do trajnih štetnih posledica, uključujući neplodnost.

Prepoznavamo da su upotreba lekova koji blokiraju pubertet, hormona suprotnog pola i operacija kod dece nove štetne prakse kako je to definisano u Delu Zajedničke opšte preporuke br. 31 Odbora za uklanjanje diskriminacije žena / Opšti komentar br. 18 Odbora za prava deteta o štetnim praksama.

Konstatujemo da upotreba lekova koji blokiraju pubertet, hormona suprotnog pola i operacije na deci ispunjavaju četiri kriterijuma za određivanje štetnih praksi u tome:

(a) Ove prakse predstavljaju poricanje dostojanstva i integriteta pojedinog deteta i kršenje ljudskih prava i temeljnih sloboda sadržanih u dve Konvencije, u smislu da uključuju medicinske intervencije koje nose visok rizik dugoročnih štetnih posledica na fizičko i psihološko zdravlje dece koja nisu dovoljno razvojno kompetentna da daju puni, slobodni i informisani pristanak na takve medicinske intervencije.

(b) Ove prakse predstavljaju diskriminaciju dece i štetne su u onoj meri u kojoj one rezultiraju negativnim posledicama za njih kao pojedince, uključujući fizičku, psihološku, ekonomsku ili društvenu štetu i / ili nasilje i ograničenja njihove sposobnosti da u potpunosti učestvuju u društvu ili razvijaju i ostvaruju svoj pravi potencijal. Takve negativne posledice mogu uključivati dugoročne fizičke i psihološke zdravstvene probleme, trajne štetne zdravstvene posledice kao što su neplodnost i dugoročna zavisnost od farmaceutskih proizvoda kao što su sintetički hormoni.



(c) To su nove prakse koje se propisuju ili se stavljaju u praksu putem društvenih normi koje održavaju mušku dominaciju i nejednakost žena i dece, na temelju pola, roda, starosti i drugih interseksionalnih faktora, u smislu da proizlaze iz koncepta 'rodnog identiteta' koji se temelji na stereotipima o polnoj ulozi.

(d) Te prakse su nametnute deci od strane članova porodice, članova zajednice ili društva u celini, bez obzira na to da li žrtva daje svoj pristanak, ili je u mogućnosti da da potpuni, slobodni i informisani pristanak.

Izražavamo zabrinutost zbog toga što neki neobvezujući međunarodni dokumenti tvrde da deca imaju urođene 'rodne identitete' koji zahtevaju posebnu zaštitu prema članku 8. Konvencije UN-a o pravima deteta, na isti način kao i nacionalni identitet, kao deo ljudskih prava dece. Ovaj zahtev temelji se na tvrdnji da su deca rođena kao 'transrodna', za šta ne postoje objektivni naučni dokazi.

## Članak 1

Potvrđujemo da se prava žena zasnivaju na kategoriji pola

Države bi trebale zadržati centranost uloge kategorije pola, a ne "rodnog identiteta", u odnosu na pravo žena i devojčica na slobodu od diskriminacije.

(a) Za potrebe ove Deklaracije, pojam "diskriminacija žena" znači "svako razlikovanje, isključenje ili ograničenje koje se stvara na temelju pola a koje ima za učinak ili cilj ometanje ili poništavanje priznanja, uživanja ili praktikovanja od strane žena, bez obzira na njihov bračni status, a na temelju jednakosti muškaraca i žena, ljudskih prava i temeljnih sloboda u političkom, ekonomskom, društvenom, kulturnom, građanskom ili bilo kojem drugom području ". (CEDAW, članak 1).

Države bi trebale da prepoznaju da uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u kategoriju žena u zakonima, politikama i praksama, predstavlja diskriminaciju žena time što narušava priznavanje ljudskih prava žena zasnovanih na kategoriji pola. Države bi trebale da prepoznaju da uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski "rodni identitet" u kategoriju žena rezultira i njihovim uključivanjem u kategoriju lezbejki, što predstavlja oblik diskriminacije žena time što narušava priznavanje ljudskih prava lezbejki na osnovu kategorije pola.

(b) Države "će u svim područjima, posebno u političkom, društvenom, ekonomskom i kulturnom području, preuzeti sve odgovarajuće mere, uključujući zakonodavne, kako bi se osigurao pun razvoj i napredak žena, u svrhu garantovanja sprovođenja i uživanja ljudskih prava i

fundamentalnih sloboda na osnovu jednakosti s muškarcima ". (CEDAW, članak 3).

To bi trebalo uključivati zadržavanje, kategorije žena u zakonu, politici i praksi za označavanje odrasle osobe ženskog pola, kategorije lezbejke za označavanje odrasle osobe ženskog pola a čija je seksualna orijentacija okrenuta ka drugim odraslim osobama ženskog pola, i kategorije majke za označavanje roditelja ženskog pola; i isključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' iz tih kategorija.

(a) Države treba da "osude diskriminaciju žena u svim njenim oblicima, da se slože da na sve prikladne načine i bez odlaganja sprovede politiku uklanjanja diskriminacije žena". (CEDAW, članak 2).

To bi trebalo uključivati i ukidanje činova i praksi diskriminacije žena, što dovodi u pitanje uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u kategoriju žena. Takvo uključivanje umanjuje prava žena na sigurnost, dostojanstvo i jednakost.

(d) Države treba da osiguraju da se reči "žena" i "devojčica" i pojmovi koji se tradicionalno koriste za označavanje delova tela žena i telesnih funkcija na osnovi pola i dalje koriste u ustavnim aktima, zakonodavstvu, u pružanju usluga, kao i u političkim dokumentima kada se govori o osobama ženskog pola. Značenje reči 'žena' ne sme se menjati tako da uključuje i muškarce.

## Članak 2

Potvrđujemo prirodu majčinstva kao isključivo ženskog statusa

(a) CEDAW naglašava "društveni značaj materinstva", a Članak 12 (2) navodi da će "Države potpisnice osiguravati ženama odgovarajuće usluge u vezi s trudnoćom, porođajem i postnatalnim periodom."

(b) Prava i usluge majkama temelje se na jedinstvenom kapacitetu žena da zatrudne i rađaju decu. Fizičke i biološke karakteristike koje razlikuju muškarce i žene znače da reproduktivni kapacitet žena ne mogu deliti i muškarci koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'. Države treba da razumeju da uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u pravnu kategoriju majke u zakonima, politikama i praksama, te odgovarajuće uključivanje žena koje tvrde da imaju muški 'rodni identitet' u kategoriju oca, predstavljaju diskriminaciju žena u nastojanju da eliminišu jedinstveni status majke koji se temelji na polu.

(c) Države treba da osiguraju da se reč "majka" i druge reči koje se tradicionalno upotrebljavaju za označavanje reproduktivnih sposobnosti žena na temelju pola i dalje koriste u ustavnim aktima, zakonodavstvu, pružanju usluga za majke te u političkim dokumentima koji se odnose

na majke i majčinstvo. Značenje reči "majka" ne sme se menjati tako da uključuje i muškarce.

## Članak 3

Potvrđujemo prava žena i devojčica na fizički i reproduktivni integritet

(a) Države treba da osiguraju poštovanje punih reproduktivnih prava žena i devojčica i nesmetan pristup sveobuhvatnim reproduktivnim uslugama.

(b) Države treba da prepoznaju da su štetne prakse, kao što su prisilne trudnoće, i komercijalno ili altruističko iskorištavanje reproduktivnih sposobnosti žena uključenih u 'surogat' majčinstvo, kršenje fizičkog i reproduktivnog integriteta devojčica i žena, te da ih treba eliminisati kao diskriminaciju na osnovu pola.

(c) Države treba da priznaju da je medicinsko istraživanje koje ima za cilj omogućiti muškarcima da zatrudne kršenje fizičkog i reproduktivnog integriteta devojčica i žena, te da se takva istraživanja eliminišu kao oblik polne diskriminacije.

## Članak 4

Potvrđujemo prava žena na slobodu mišljenja i slobodu izražavanja

(a) Države treba da osiguraju da žene imaju pravo "da imaju neometana mišljenja". (ICCPR, članak 19 (1)). To bi trebalo uključivati pravo imanja i izražavanja mišljenja o 'rodnom identitetu' bez da budu predmet uznemiravanja, progona ili kažnjavanja.

(b) Države treba da podrže pravo žena na slobodu izražavanja, uključujući „slobodu traženja, primanja i prenošenja informacija i ideja svih vrsta, bez obzira na granice, usmeno, pismeno ili štampano, u obliku umetnosti ili putem bilo kojeg drugog medija ". (ICCPR, članak 19 (2)). To bi trebalo da uključuje i slobodu da prenose ideje o 'rodnom identitetu' bez da budu predmet uznemiravanja, progona ili kažnjavanja.

(c) Države treba da podrže pravo svakoga da u svim kontekstima opisuje druge na temelju njihovog pola, a ne njihovog "rodnog identiteta". Države treba da priznaju da su pokušaji državnih agencija, javnih tela i privatnih organizacija da prisili pojedince da koriste pojmove koji se odnose na "rodni identitet", a ne na pol, oblik diskriminacije žena i da preduzimaju mere za uklanjanje tog oblika diskriminacije.

(d) Države treba da zabrane svaki oblik sankcioniranja, progona ili kažnjavanja osoba koje odbacuju pokušaje prisiljavanja da identifikuju druge osobe na temelju "rodnog identiteta", a ne

pola.

## Članak 5

Potvrđujemo prava žena na slobodu mirnog okupljanja i udruživanja

Države treba da podrže prava žena na mirno okupljanje i slobodu udruživanja sa drugima. (ICCPR, članci 21. i 22.). To bi trebalo uključivati i pravo žena i devojčica da se okupljaju i udruže kao žene ili devojčice na osnovu njihovog pola, te prava lezbejki da se okupe i udruže na temelju njihove zajedničke seksualne orijentacije, bez uključivanja muškaraca koji tvrde da imaju ženski "rodni identitet".

## Članak 6

Potvrđujemo prava žena na političko učestvovanje na osnovu pola

(a) Države "preuzimaju sve odgovarajuće mere za uklanjanje diskriminacije žena u političkom i javnom životu zemlje". (CEDAW, članak 7).

To bi trebalo da uključi i oblike diskriminacije žena koje se sastoje od uključivanja muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet' u kategoriju žena. Sve mere preuzete za posebno poboljšanje pristupa žena glasačkim pravima, pravo na učestvovanje u izborima, učestvovanje u formulisanju vladine politike i njenog sprovođenja, držanje javnih funkcija, obavljanje svih javnih funkcija i učestvovanje u nevladinim organizacijama i udruženjima koje se bave javnim i političkim životom, treba da se zasnivanju na polu i da ne diskriminišu žene uključivanjem muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'.

(b) Države treba da osiguraju da se "usvajanje privremenih posebnih mera koje imaju za cilj ubrzavanje de facto jednakosti između muškaraca i žena" (CEDAW članak 4) primjenjuju samo na osobe ženskog pola i ne smeju diskriminisati žene kroz uključivanje muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'.

## Članak 7

Potvrđujemo prava žena na mogućnosti da isto kao i muškarci aktivno učestvuju u sportu i telesnom odgoju

Članak 10 (g) CEDAW-a predviđa da će države potpisnice osigurati "iste mogućnosti za aktivno učestvovanje u sportu i telesnom odgoju" devojčicama i ženama kao i za dečacima i muškarcima. To bi trebalo da uključi i pružanje mogućnosti devojčicama i ženama da učestvuju u sportu i telesnom odgoju na temelju samo svog pola. Kako bi se osigurala pravičnost i sigurnost za žene i devojčice, ulazak dečaka i muškaraca koji tvrde da imaju ženski 'rodni

identitet' u timove, takmičenja, objekte ili svlačionice, između ostalog, rezervisane za žene i devojčice, treba zabraniti kao oblik polne diskriminacije.

## Članak 8

Potvrđujemo potrebu za eliminacijom nasilja nad ženama

(a) Države treba da "rade na osiguravanju, u najvećoj mogućoj meri u kontekstu svojih raspoloživih resursa, i gdje je to potrebno, u okviru međunarodne saradnje, da žene izložene nasilju i, prema potrebi njihova deca imaju stručnu pomoć, kao što je rehabilitacija, pomoć u brizi za decu i održavanju, lečenje, savetovanje i zdravstvene i socijalne usluge, ustanove i programe, kao i strukture podrške, te treba da preduzimanju sve druge odgovarajuće mere da bi osigurale njihovu sigurnost i fizičku i psihičku rehabilitaciju." (UNDEVW, članak 4 (g)).

Te mere treba da uključuju i pružanje jednopolnih usluga i fizičke prostore za žene i devojčice kako bi im se pružila sigurnost, privatnost i dostojanstvo. Bilo da je reč o javnim ili privatnim ustanova, pružanje jednopolnih usluga treba da budu dodeljene na osnovu pola, a ne "rodnog identiteta", a ustanove treba da zapošljavaju žene na osnovu njihovog pola, a ne "rodnog identiteta".

(b) Pružanje jednopolnih usluga trebalo bi, između ostalog, da uključi i stručne usluge za žene i devojčice koje su izložene nasilju, kao što su službe za podršku silovanim ženama, specijalizovane zdravstvene ustanove, stručne policijske istražne ustanove i skloništa za žene i decu koja beže od porodičnog nasilja ili drugih vrsta nasilja. Takođe treba da uključe sve ostale usluge unutar kojih odredba o jednopolnim uslugama promoviše fizičku sigurnost, privatnost i dostojanstvo žena i devojčica. To uključuje zatvore, zdravstvene službe i bolnička odeljenja, centre za rehabilitaciju od zloupotrebe opojnih sredstava, smeštaj za beskućnike, toalete, tuševe i svlačionice, te sve druge zatvorene prostore u kojima pojedinci borave ili se mogu naći razodeveni. Jedinstvene polne ustanove namenjene potrebama žena i devojčica treba da budu barem jednako dostupne i kvalitete u odnosu na one koje se pružaju muškarcima i dečacima. Ti objekti ne bi trebali uključivati muškarce koji tvrde da imaju ženski 'rodni identitet'.

(c) Države treba da "unapređuju istraživanja, prikupljaju podatke i prikupljaju statističke podatke, posebno u vezi s nasiljem u porodici, koji se odnose na rasprostranjenost različitih oblika nasilja nad ženama i podstiču istraživanja o uzrocima, prirodi, ozbiljnosti i posledicama nasilja nad ženama te o efikasnosti mera koje se sprovode u cilju sprečavanja i rešavanja problema nasilja nad ženama; te statistike i rezultate istraživanja učiniti javnim." (UNDEVW, članak 4 (k)). To treba da uključi priznavanje da je nasilje nad ženama jedan od ključnih društvenih mehanizama kojima se osobe ženskog pola prisiljavaju na podređeni položaj u odnosu na osobe muškog pola, te da tačna istraživanja i prikupljanje podataka koji se odnose na nasilje nad ženama i devojčicama zahtevaju identifikovanje i počinitelja i žrtve takvog nasilja na osnovu njihovog pola, a ne "rodnog identiteta".

„Podaci koji su raščlanjeni prema polu su podaci koji se klasifikuju prema polu, a informacije se prikazuju odvojeno za muškarce i žene, dečake i devojčice. Podaci razvrstani po polu odražavaju uloge, stvarne situacije, opšte uslove za žene i muškarce, devojčice i dečake u svim aspektima društva. ... Kada podaci nisu raščlanjeni prema polu, teže je identifikovati stvarne i potencijalne nejednakosti. " (UN Women, Rečnik o ravnopravnosti polova).

(d) Države treba da uključe društvene trendove i probleme u analizama koje su pripremile organizacije i tela Ujedinjenih nacija, kao što su periodični izveštaji o svetskoj društvenoj situaciji, te ispitivanje trendova nasilja nad ženama. (UNDEVW Članak 5 (d)). To bi države obavezivalo da osiguraju da se identiteti počinitelja i žrtava nasilja nad ženama i devojčicama evidentira na temelju pola, a ne "rodnog identiteta" od strane svih javnih tela, uključujući policiju, državne tužitelje i sudove.

(e) Države treba da "razviju kaznene, građanske, radne i upravne sankcije u domaćem zakonodavstvu kako bi kaznile i ispravile nepravde počinjene nad ženama koje su izložene nasilju; ženama koje su izložene nasilju treba omogućiti pristup mehanizmima pravde i, kako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, pravičnim i delotvornim pravnim lekovima za štetu koju su pretrpele; Države takođe treba da informišu žene o njihovim pravima u traženju obeštećenja putem takvih mehanizama." (UNDEVW, članak 4 (d)).

To treba da uključi priznavanje prava žena i devojčica da tačno opišu pol onih koji su počinili nasilje nad njima. Javne ustanove kao što su policija, državni tužioci i sudovi ne bi smeli nametati obavezu žrtvama nasilja da opisuju svoje napadače u skladu s njihovim "rodnim identitetom", a ne njihovim polom.

## Članak 9

Potvrđujemo potrebu za zaštitom prava deteta

(a) „U svim radnjama koje se tiču dece, bilo da ih poduzimaju javne ili privatne ustanove socijalne pomoći, sudovi, upravna tela ili zakonodavna tela, najbolji interes deteta će biti primarni cilj.” (Članak 3 (1) UN-ove Konvencije o pravima deteta). Države treba da priznu da medicinske intervencije usmerene na "prenamenu pola" dece upotrebom lekova koji zaustavljaju pubertet, hormona suprotnog pola i hirurškog zahvata ne služe najboljim interesima dece. Deca u razvoju nisu kompetentna da daju puni, slobodni i informisani pristank na takve medicinske intervencije, koje nose visok rizik od dugoročnih štetnih posledica na fizičko i psihičko zdravlje deteta, a koje mogu rezultirati trajnim štetnim posledicama, kao što je neplodnost. Države treba da zabrane upotrebu takvih medicinskih intervencija na deci.

(b) Države bi treba da prepoznaju da medicinske intervencije usmerene na 'prenamenu pola' dece upotrebom lekova i hirurških zahvata predstavljaju nove štetne prakse kako je to definisano u V Delu Zajedničke opšte preporuke br. 31 Odbora za uklanjanje diskriminacije. protiv žena / Opšti komentar br. 18 Odbora za prava deteta o štetnim praksama.

(c) države treba da uspostave procese prikupljanja i praćenja podataka u vezi s tim praksama, te donesu i sprovedu zakone koji imaju za cilj njihovo uklanjanje. Odredbe država treba da uključe pravnu zaštitu i odgovarajuću brigu o deci oštećenoj takvom praksom, kao i dostupnost obeštećenja i odštete.

(d) Države treba da "priznui pravo deteta na uživanje najvišeg mogućeg standarda zdravlja i pravo na ustanove za lečenje bolesti i rehabilitaciju zdravlja." (UN-ova Konvencija o pravima deteta, članak 24.). To treba da uključi zaštitu zdravog tela deteta od upotrebe lekova ili operacija kako bi se postigao tretman "prenamene pola".

(e) Države treba da "osiguraju da institucije, službe i ustanove odgovorne za brigu ili zaštitu dece budu u skladu sa standardima koje su utvrdila nadležna tela, posebno u području sigurnosti i zdravlja".(UNCRC, članak 3). To treba da uključi sprečavanje uticaja organizacija koje promovišu koncept 'rodnog identiteta', ili izbornih jedinica koje nemaju kliničku stručnost i ne dolaze iz oblasti dečje psihologije, od uticaja na zdravstvene usluge za decu.

(f) Države treba da "poštujui odgovornosti, prava i dužnosti roditelja ili, ako je primjenjivo, zakonskih staratelja ili drugih osoba koje su zakonski odgovorne za dete, da detetu pruže odgovarajuće upute i smernice na način koji je u skladu s razvojnim sposobnostima deteta radi ostvarivanja prava priznatih u ovoj Konvenciji." (UNCRC, članak 5). Države treba da zabrane državnim agencijama, javnim i privatnim telima, lekarima i drugim stručnjacima za dobrobit deteta da preduzimaju bilo koju radnju koja ima za cilj prisiliti roditelje na pristanak na medicinske ili druge intervencije usmerene na promenu 'rodnih identiteta' njihove dece.

(g) Države treba sa "priznaju pravo deteta na obrazovanje, s ciljem postizanja tog prava postupno i na temelju jednakih mogućnosti." (UNCRC, članak 28). To treba da uključi pravo deteta na razvoj školskih programa o ljudskoj biologiji i reprodukciji a koji su materijalno tačni, koji uključuju i informacije o ljudskim pravima osoba različitih seksualnih orijentacija, uzimajući u obzir razvojne sposobnosti i psihološke razvojne faze deteta.

(h) Države treba da osiguraju uključivanje preciznog materijala o ljudskoj biologiji i reprodukciji u programima osposobljavanja nastavnika i nastavak razvojnih programa stručnog usavršavanja, te informacije o ljudskim pravima osoba različitih seksualnih orijentacija, koje treba da uključuju i dovođenje u pitanje polnih stereotipa i homofobije.

(i) Države se "slažu da se obrazovanje deteta mora usmeriti na pripremu deteta za odgovoran život u slobodnom društvu, u duhu razumevanja, mira, tolerancije i ravnopravnosti polova." (UNCRC, članak 29).

(j). To treba da uključuje mere kojima bi se osiguralo da organizacijama nije dodeljeno državno finansiranje za promovisanje polni stereotipa i koncepta "rodnog identiteta" u obrazovnim ustanovama, jer to predstavlja promociju diskriminacije žena i devojčica.

(k) Države će "štititi dete od svih oblika iskorištavanja štetnih za bilo koji aspekt dobrobiti deteta." (UN-ova Konvencija o pravima deteta, članak 36.). To bi trebalo uključivati i delotvorne i odgovarajuće pravne mere u cilju ukidanja: tradicionalnih i novih praksi koje podstiču primenu stereotipa o polnoj ulozi na devojčice i dečake; dijagnostifikovanje i lečenje dece kao 'rođene u pogrešnom telu' kada se deca ne slažu s tradicionalnim stereotipima o polnoj ulozi; identifikovanje mladih homoseksualnih ljudi koji pate od "rodne disforije"; i korišćenje medicinskih intervencija na deci koje mogu rezultirati njihovom neplodnošću ili drugim trajnim oštećenjima.

Za više informacija posetite <https://www.womensdeclaration.com/>